

ЗАВТРА ДЕЛЕГАТИ 26-ТИСЯЧНОГО ЗАГОНУ
КІРОВОГРАДСЬКОЇ МІСЬКОЇ КОМСОМЛЬСЬКОЇ
ОРГАНІЗАЦІЇ ЗБЕРУТЬСЯ НА XXVI КОМСО-
МЛЬСЬКУ КОНФЕРЕНЦІЮ.

Молода зміна звітуватиме про свою участь в кому-
ністичному будівництві, в поході за гідну зустріч
славного Ленінського ювілею. За досягнуті успіхи у
вихованні комсомольців і молоді на революційних,
бойових і трудових традиціях Комуністичної партії і
радянського народу, міська комсомольська організа-
ція на честь 50-річчя ВЛКСМ була нагороджена Па-
м'ятними прапорами ЦК ВЛКСМ, міському КП Ук-
раїни.

У відповідь на високі на-
городи комсомольці об-
ласного центру натхнен-
ною працею примножують
славу рідної Вітчизни. Ни-
ні 67 комсомольсько-мо-
лодіжних колективів міс-
та підхопили почин моло-
дих червонозорівців, які
розгорнули змагання за
право називатися колекти-
вами ударної Ленінської
вахти праці.

Про це та інші важливі
питання комсомольського
життя говоритиме завтра
комсомолія Кіровограда.

На фото: бригада Галини
Лузан після зміни (зліва на-
право): С. Крячко, Н. Гребен-
юк, В. Анкієва, Л. Луцко-
ва, Г. Бойко, Г. Лузан,
М. Тигунова і Н. Коваленко.
Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

В ЩОДЕННИКУ —
«ВІДМІННО»

Комсомольців в артілі
«Україна» Добропільськ-
ського району — сорок вісім.
Немає такої ділянки сіль-
ськогосподарського вироб-
ництва, де б не працювали
вони. Партійна організація
і правління колгоспу не
раз відзначали хорошу ро-
боту молодих хліборобів в
перед'ювілейному Ленін-
ському році. Добрих успі-
хів добились у змаганні ме-
ханізатори комсомольсько-
молодіжної ланки Павла
Заторського. Ланка ви-
ступала кукурудзу та со-
яшники з мінімальними за-
тратами ручної праці.
Хлопці брали зобов'язання
виростити по 40 центнерів
качанистої на площі 260
гектарів та по 22 центнери
сояшники на площі 250
гектарів. Насправді ж ку-
курудзи в зерні зібрано
близько 50, а сояшника —
до 23 центнерів з гектара.
Героями других жми були
комсомольці — механізатори
Володимир Опіщенко, Ала-
толій Тварницький, Вік-
тор Миронюк.

Сумлінно працюють ком-
сомольці і в тваринництві.
Шомісячя господарство
продає державі понад план
чимало м'яса, молока та
іншої продукції тварин-
ництва.

Особливу старанність
проявляє доярка молодоч-
варної ферми № 1 Раїса
Ракул. За десять років ро-
боти комсомолка стала
майстром високих надоїв
молока. Не раз Раїса ви-
борювала першість у зма-
ганні серед доярок колгос-
пу. Зараз вона надоєє тре-
ть тисячу кілограмів моло-
ка від кожної корови, за-
кріпленої за нею. Трудли-
вість ширі ділиться своїм
досвідом з молодшими по-
дружками. І сама прагне до
глибшого оволодіння зна-
нями. Без відриву від ви-
робництва Раїса здобула
середню освіту і зараз мріє
вступити до вищого учбо-
вого закладу. Рівняючись
на Раїсу, домагаються хо-
роших надоїв і молоді
доярки Ніна Миронюк,
Олена Котович, Лідія Ма-
медова.

Відмінні виробничі по-
казники і у молодих підго-
дованців Люба Процен-
ко, Валентина Лосько та
Валентина Козницька. На-
приклад, кожне теля, яке
доглядає Люба, зростає у
вазі за добу в середньому
на 100 грамів.

Кожний день наближає
нас до ювілею В. І. Лені-
на. І кожний день збільшує
число добрих комсомоль-
ських справ, присвячених
цій даті.

О. ГОНЧАРЕНКО,
працівник райгазети
«Сільське життя».
Добровільківський
район.

ТЕРМІСТ СТАВ
УЧИТЕЛЕМ

Здається, зовсім недавно
показували на заводі Три-
фону Ключинку секретні
професійні термісти, а зараз
комсомолець сам навчає
молодих хлопців Івана Пу-
гача, Олександра Беляєва,
Івана Савина термістичній об-
робці лисків.

Трифон Ключинка вже
завершив свій виробничий
рік. Його продукція — най-
вищої якості. До 100-річчя
дня народження В. І.
Леніна молодий робітник
побор'язався виконати пі-
втори річних норми.

Є. ПАНОВ,
кореспондент радіо
заводу «Червона
зірка».

МІСЬКА АВАНГАРДНА

СЕРЕДНЬОГО зросту, повновиде-
ва, вона стояла біля верстата, пе-
реглядала щойно відточені деталі.
В першу мить здавалось, що Гали-
на чимось збентежена. Але ось
вона повертається до нас облич-
чям, і в її погляді я вже бачу спо-
кій і зосередженість.

— Вона впевнена в тому, що зробле-
но нею все, як годиться, — це майстер
3-го механоскладального цеху. — Але
перевірити саму себе — це вже правило
для неї...

Галина відходить од свого верстата,
прошує позв'язати нових деталей,
зупиняється біля смаглявої юнки, бе-
реться їй щось пояснювати.

— Нещадно прийшла ця ділянина до
нас. Тож Галина завжди допомагає
їй, — знову чує од майстра.

— Вона, мабуть, з її бригади?

— Ні, вся бригада сьогодні на другій
зміні. А Галині треба ж ввечері до тех-
нікуму, на консультацію. Тому попро-
сила цей тиждень попрацювати зран-
ку...

БЕРЕЗЕНЬ ЧЕРВОНОЗОРІВЦІВ

Дівчина з теплою говорить
про своїх друзів:

— Крім мене, в бригаді ще се-
меро, і кожен чимось схожий один
на одного. Всі вчаться: Ніна Кова-
ленко, наприклад, в технікумі, а
Галія Ривука — в одинадцятому
класі школи робітничої молоді.
Протягом року всі члени бригади
освоїли дві суміжних професій. Те-
пер ми можемо працювати не ли-
ше токарями, але й свердловаль-
никами і фрезерувальниками. А
виконання завдання? — в погляді
бригадира вже заклопотаність. —
Хіба що в процентах... Щодня, що
місяця бригада справляється з ним

на 140—150 процентів. Альберт
Коліщев цього тижня за дві зміни
впорався з чотиризмінною нор-
мою...

Незабаром Галина Лузан вже мала
йти додому. Зібралась, поспішила на-
зустріч друзям по бригаді (вони при-
йшли на завод після обіду). Ганну Бой-
ченко просила зібрати всіх членів
бригади в суботній день, щоб відпід-
ати Валентину Шульгу (та стала ма-
тірю). А Наташ Гребенюк інше за-
дання — поцікавитись, як живуть дів-
чата в гуртожитку...

В заводському комітеті комсо-
молу до характеристики бригади
токарів Галини Лузан маю знову
гарне доповнення:

— П'ятирічне завдання моло-
діжний колектив виконав ще в бе-
резні. Майже на дві сотні карбо-
ванців бригада зекономила ріжучих
матеріалів. Всі токарі підви-
щили професійну майстерність ще
на один розряд. В Альберта Колі-
щева вже п'ятий, в дівчат — тре-
тій. Перших сто днів нового року
на заводі будуть оголошені удар-
ними ленінськими. І ми віримо, що
бригада Галини Лузан знову буде
з рапортом, який підготують до
свята найкращі робітничі колекти-
ви заводу.

М. ВІНЦЕВИЙ.

У

ЖАРКО натопленому па-
гончику на вимушений
перекрест зібрався мушкетер
бригади Олексія На-
горного. По сучасній вікниці
тоненькими струмочками
збігає вода. З самого
ранку сіється дрібний
дождь. Та не з-за дощу
спустились з ристування мушкетери, які
звільні в кінці місяця закривають па-
ради на 170 — 185 процентів.

Групкомсорт бригади Аня Кура-
чова сидить за столом, про щось
зосереджено думає. Потім рішуче
кладає руки на стіл і каже молодоч-
вару мушкетеру:

— Підеш, Миколо, в комітет комсо-
молу і візьмеш бланки «Комсо-
мольського сигналу». Вже вдруге
залізобетон постукає з записанням.

КОМСОМЛЬЦІ-БУДІВЕЛЬНИ-
КІ, всі юнаки і дівчата вклю-
чилися у Всесоюзний Ленінський за-
лік, в ході якого вивчення ленін-
ських творів поєднується з прак-
тичним пізнанням в житті запові-
ти вождя. Ізліч закликав молоді
брати на озброєння найперспективні-
шої революційної теорії — і наші
комсомольці пишуть його праці.

Ізліч бачив у молоді гідних про-
довжувачів справи учасників рево-
люції.

Наші комсомольці своєю працею
зміцнюють і примножують здобутки
Жовтня. У якому б районі міста ви
не побували — скрізь знайдете
об'єкти, споруджені нашими буді-
вельниками. Це багатопверхові
житлові будинки, навчальні закла-
ди, виробничі приміщення, серед

підходу молоді до всіх проблем, в

першу чергу — виробничих.

ПРИГЛАДУЮ, напевні прийшов в
комітет комсомолу Василь Пет-
ров, групкомсорт бригади мушкетерів,
яку очолює депутат обласної Ради
О. Шиян.

— На деяких будівельних майдан-
чиках, — сказав він, — ми бачили
биту цеглу, засохлий розчин. Зібра-
лись комсомольці нашої бригади і
вирішили: з цим миритись не мож-
на. Ось, — Василь простягнув па-
пірця, — ми закликаємо всіх комсо-
мольців управління по-господар-
ськи, бережливо використовувати
довірені нам будівельні матеріали.

Ми негайно зібравши комітет комсо-
молу і розглянули на вчому ци-
танні «Про економію і бережли-
вість у використанні будівельних
матеріалів». Ініціатива комсомоль-
ців бригади О. Шияна була гаряче
схвалена. Ми зобов'язали всіх комсо-
мольців дбати про збереження
робочого матеріалу. В комсомоль-
ських групах провели збори. Завдя-
ки цьому заходів в цілому по уп-
равлінню заощаджено сотні карбо-
ванців.

В КІНЦІ кожного кварталу ми
проводимо загальні комсомоль-
ські збори. На них, як правило,
йдеться про передові методи праці,
трудова дисципліна комсомольців,
підвищення підсумки виробничої
діяльності. Часто даємо оцінку ро-
боті новачкам. Бо наймолодшим —
особлива увага. Юнака або дівчи-
ну, які поступають на роботу в бу-
дівельне управління, обов'язково
запрошуємо на бесіду в комітет
комсомолу. Тут ми ставимо їх на
облік, знайомимо з традиціями ко-
лективу. Тих, хто прийшов після за-
кінчення школи, посягаємо згодом
в робітничий клас. Зустрівши з
першого дня тепле, чуттєве ставлен-
ня майбутніх друзів, нові робітники
прагнуть віддавати за це хорошаю
роботою.

Все ближче дорога для нас да-
та — 22 квітня 1970 року. До неї ми
повинні ще багато встигнути: про-
вести тематичний тиждень «В. І.
Ленін і молоді», організувати гро-
мадський огляд будівельних робіт і
порядку на об'єктах, огляд-конкурс
використання робочого часу під де-
візом «Робочий хвилині — суворий
облік». Славний Ленінський ювілей
молоді будівельники зустрінуть з
чесною.

Віктор ДАСКАЛОВ,
секретар комітету комсо-
молу будівельного управ-
ління № 1 тресту «Кірово-
градськбуд».

А в спорудженні цього нового де-
ятинспортового красея брав
участь молоді робітники тресту «Кі-
ровоградпробуд». Скоро знову бу-
де на вулиці Уфимській свято ново-
сільця!

Фото В. КОВПАКА.

„ПАРТІЯ—МІЛЬЙОНІВ ПЛЕЧІ...“

НОВЕ ВИДАННЯ ЗБІРНИКА
«КОМУНІСТИЧНА ПАРТІЯ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ
В РЕЗОЛЮЦІЯХ І РІШЕННЯХ З'ІЗДІВ, КОНФЕРЕНЦІЙ І ПЛЕНУМІВ ЦК»

У Видавництві політичної літератури готується до друку перший том восьмого видання збірника «Комуністична партія Радянського Союзу в резолюціях і рішеннях з'їздів, конференцій і пленумів ЦК». Нове перероблене і доповнене видання збірника передбачається випустити в 6—7 томах.

До нього включаться рішення з'їздів КПРС, конференцій, пленумів Центрального Комітету, листи і звернення ЦК, найважливіші рішення ЦК партії, що мають загальнопартійне значення, за період з 1898 по 1970 р. Збірник буде доповнено значною кількістю нових документів, що стосуються як дожовтневого, так і післяжовтневого періоду історії партії.

Перший том включає документи з 1898 р. по 6 листопада 1917 року. Він вийде з друку в першому кварталі 1970 року. Ведеться робота над підготовкою дальших томів.

Видання розраховане на партійних, радянських, господарських і наукових працівників, викладачів вузів, пропагандистів, слухачів партійних шкіл і системи партійного навчання, а також ширше коло читачів, які цікавляться історією КПРС.

Передплата нового видання збірника почалася з 1 грудня ц. р. скрізь у книгарнях.

І ДЛЯ НАШИХ ПОЛІВ

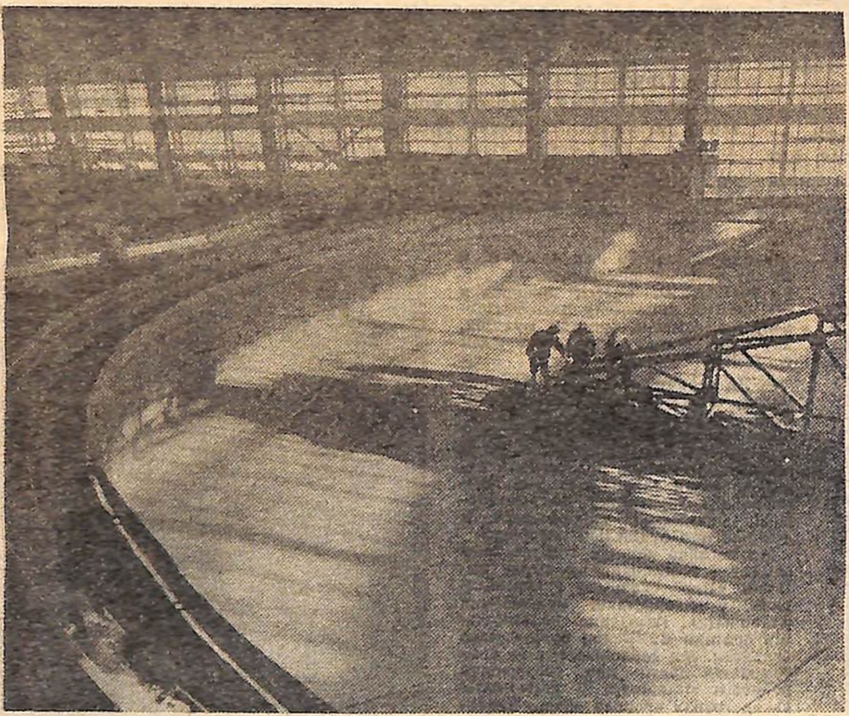
В нинішній п'ятирічці в Радянському Союзі щорічний випуск мінеральних добрив зростає вдвічі. Значну частину цього приросту складає продукція підприємств, зайнятих добуванням і переробкою калійних солей Верхньо-Камського родовища в Пермській області.

Тисячі монтажників, гірників, наладчиків працюють зараз на будівництві 2-го калійного комбінату в Березниках. Будівельники прагнуть пустити достроково першу чергу підприємства, де буде вироблятися два мільйони тонн мінеральних добрив за рік. Уже піднялися корпуси флотатійної фабрики. Під землею, на глибині майже чотириста метрів, працюють одинадцять комбайнів.

Слюсар Н. Г. АБРАМОВ працює на складанні конвейєрів на руднику. Експлуатаційники готують до пуску один із агрегатів. Фото Е. КОТЛЯКОВА. АПН.

ЄДИНА РОДИНА

ЗУСТРІЧАЮТЬ ПО ОДЯГУ...

НЕЩОДАВНО відвідала я Рівнянську середню школу №5. Під час перерви почула, як діти широким голосом про вчительку Валентину Леонідівну Кисельову. Це зацікавило мене. Аж педагог працює лише перший рік після закінчення Кіровоградського педінституту. І ось за ці кілька місяців навчального року вже встигла завоювати такий великий авторитет.

Розмовляю з педагогами школи, а самею Валентиною Леонідівною. Який великий запас творчої енергії у цього молодого спеціаліста! Безперечно, практичний і життєвий досвід у Валентини тільки починається, але комсомолка прагне вже зараз практично освоїти основи педагогіки.

Для вчителя важливий свій творчий підхід до кожного вихованця. Якраз тут молодий спеціаліст має виявити власну ініціативу, творчий підхід.

Проводила тематичні комсомольські збори «Шість орденів комсомолу». Валентина Леонідівна влаштувала вечір з своїм класом — 10 «Б», де вона класним керівником. Хотіла сама підшукати матеріал, більшу частину його взяла на себе. Але в учительській, після роздумів, прийшла до висновку: все-таки треба залучити актив. Учнім Наталці Терновій, Миколі Лиходіду розповіла свій задум. Старшокласники з великим бажанням пішли назустріч. Згодом увесь клас взявся за проведення вечора. Бачили б, з якою активністю пройшов він! Та чи не найбільше задоволення мала Валентина.

Якщо зараз завітаєте до цієї

школи, то неодмінно побачите молоду привітну вчительку серед учнів. Ось під час перерви зустрічає веснянкового дівча. Соромливо запитую про вчорашній кінофільм для дорослих. Герої його — хороші люди, і учениця ділиться своїми думками. Це, здається, рядовий факт. Але йому вчителька приділяє велику увагу. Аж згодом вони, десятикласники, вийдуть на самостійну дорогу життя, і саме зараз потрібні їм вірні настанови, правильні смаки.

Для Валентини це тільки початок. І, як часто це трапляється, комсомолка сама бачить, що ще мало отого практичного, що так допомагає у житті. Настільними книгами

її стали праці Ушинського, Макаренка, Сухомлинського... З них вона бере нешкереший запас педагогічної практики.

В. Л. Кисельову часто можна побачити у робітників Рівнянського міжколгоспбуду. Завжди з великою увагою проводять у них бесіди: агітатором тут і робітників жартома називають її нашою учителькою.

ТУТ, у Рівному, в своїй п'ятирічній практиці працює ще одна молода вчителька — Тамара Василівна Артеменко. Читає російську мову та літературу. Класний керівник шостого класу. За два роки роботи її встигли полюбити піонери не тільки її класу, а й усієї всієї школи. Та це і не дивно. Знайшла вона вірну стежку до них.

Велику увагу приділяє як предметним урокам, так і позаурочній роботі. Провела нещодавно зустріч піонерів свого класу з старшими комуністами Зотовим, Риковським. Піонер-

я і тут, в армії, кіномеханіком. Дякую Вам за науку. Як там, що ходять школярі до кінобуд-ки? Ваш Петро».

Чи ходять? Звичайно, Петре. Ось і твоєго листа читаю зараз такому, яким був колись ти.

...Вже котрий рік при Триліському клубі працює дитячий кінотеатр. Свій касир, свій контролер, свої кіномеханіки. До ідеї створення кінотеатру директор школи Ольга Іванівна Юрченко спочатку поставилася з недовірою. Та Пантелеймон зміг переконати. Тепер, варто зустріти їй Савеленку, першим запитанням:

— Як там наші кіномеханіки?

Часом і сама приходять з школярями. Пантелеймон не відразу допускає хлопчиків до апарату. Випли спочатку теорію, потім подивись, як це робиться, а тоді вже й пробуй. І хлопці навчаться. Пройде певний час, і можна допирати демонстрації фільму. Знає, що «професії» вони вже набули.

— Пантелеймоне Пилиповичу, а я теж в армії кіномеханіком буду, — запевняє кирилий, всміяний ластовинням хлопчина.

— Рано ще тобі про це думати. Ти он спочатку трійку виправ з математики.

Працювати в шкільному кінотеатрі не всім дозволено. Потрібно заслужити це право. Тож першою умовою є хороше навчання в школі.

— Напевно зробимо рейд по школі...

ЦЕ ТЕЖ обов'язок Пантелеймона, як голови групи народного контролю.

Кілька днів тому з товаришами відвідали крамницю. Колгоспниця складала покупки в кошик: цукор, перець, печиво, лавровий лист, оселедець... Видно, ніколи ходити часто за покупками.

— Вибачте, але ми повинні перевірити на вагу все, що ви купили.

— І навіщо то? В нашому сільмазі не дурять.

— Так, але перевірити потрібно.

Втрутилась і продавець:

— Та що ви соромитесь, давайте перевіряйте.

Перевірили. Все гаразд. І нараховано вірно. Оглянули, як зберігаються продукти, чи справні ваги. В книзі скріп і пропозиції залишився запис: «Дуже приємно, коли в крамниці не виявлено порушень. Бажаємо і надалі так обслуговувати покупців».

...Сеанс закінчено. Глядачі вже розійшлися по домішках, чути, як десь вчорішню тишу збудив дівочий сміх. Зроблено сьогодні чимало. Головне, домовився з партторгом колгоспу І. П. Кучерявським про акустичне обладнання кінозали. Тепер скласти стрічки і можна додому...

Б. КУМАНСЬКИЙ,
власкор «Молодого комунара».
с. Триліси
Олександрівського району.

ШЛЯХАМИ «ІСКРЫ»

Один-два рази на місяць культармії та комсомольські активісти села Дмитрівки Знаменського району влаштовують масові заходи, присвячені 100-річчю з дня народження В. І. Леніна.

А оце трудівники села, учні місцевої школи зібралися в Палаці культури на читальну конференцію «Ленін і наш край». Вчителька Ф. Хомутова виступила перед присутніми з лекцією «Елісаветградщина в творах В. І. Леніна». А фельдшер Г. Пивоварова в своїй бесіді говорила про те, що інсульт про наш край у дожовтне-

НОВИНИ

Ві дні газети «Искра» та «Правда». Вчитель історії Дмитрівської середньої школи О. Поворознюк розповів про старих більшовиків Елісаветградщини. «Образ Леніна в творах літераторів Кіровоградщини», «Образ Леніна в творах художників області» — це теми бесід вчителів К. Філіпової та А. Рябокіна.

Учасники конференції переглянули документальні

стрічки про життя та діяльність вождя.

НОВОСІЛЛЯ

В центрі села Кам'янець Новоархангельського району з'явився ще одна дупловерхова споруда. Це — адміністративний будинок, в якому почали працювати правління, партійна та комсомольська організації артілі імені Каалініна. Кам'янецька сільська Рада, комітет первинної організації ДТСААФ.

У цьому ж будинку обладнано місцевий радіовуз.

свій загін вийшов переможцем огляду «Заповітам Леніна вірні».

Якось на зборі загону пішла мова про те, щоб детальніше вивчити біографію Володимира Леніна. І полетіли листи з Рівнянським штабом у музей В. І. Леніна Радянського Союзу та за рубіж. Уже пришло кілька листів з відповіддю. А разом з тим шкільна ледіана поповнилася новими фотодокументами про життя і революційну діяльність вождя.

Слід відзначити, що й педагогічний колектив шкіл подобав про молодих вчителів. Їх забезпечили житлом, надали умови для творчої праці. Щоправда, перша з них — жителька села Рівне. Повернулася додому. А Тамара Василівна почула себе ніби дійсно вдома. Всюди хороші товариші, добрі люди. А серед них, як не множитися честь молодого вчителя!

Г. ІВЛЕВА,
голова ради районної
піонерської організації
ім. В. І. Леніна.

ВИПУСКНИК І ЖИТТЯ

СТАТТЯ
ІНФОРМАЦІЯ
КОМЕНТАР

ДОРОГОЦІННИЙ ПОДАРУНОК

ПІД ЧАС роботи міжнародного ярмарку, який закінчився нещодавно в Сідней, мою увагу привернули несподівані хлопчиків років тринадцяти. Він подовгу простояв на біля кіоску радянських книг, то біли проекційного апарата. Видно було, що хлопчик уже не раз переглянув усі короткометражні фільми, які розповідали про життя Радянської країни. Стоячи біля кіоску, він весь час поглядав на екран, ніби вичікуючи, що чогось.

Потім ми зустрілися з ним випадково деінде днів по тому, коли виставка готувалася до закриття. По всій території ярмарку гучною ці джуквали відвідувачам за увагу і люб'язно оголосили, що ярмарок закривається. В нашому павільйоні все ще було багато відвідувачів, коли в кабінет директора радянської виставки зайшов директор сіднейського ярмарку містер Сміт.

Зіткнувшись на якусь мить, він заговорив побачивши тоном про те, що у нього в 13-річний син, який прямо-таки «доконав» його одним проханням.

— Ваша виставка закривається, — сором'язливо продовжував містер Сміт. — Не могли б ви продати мому сину той великий фотопортрет Леніна, що висить на стінді? Мій син Марк з першого дня просить мене про це, а сам, знаєте, соромиться.

Хлопчик дуже цікавиться історією, говорив батько, його цікавить життя великих людей, він багато читає про нашу країну.

— Марк, — закінчив містер Сміт, — сказав мені: «Ленін змінив хід всієї історії людства, і я хочу бути істориком, щоб розуміти, чому так відбувається».

Покришкинці павільйону упаковували портрет, який вийшов, сподівачись роз-

шукати Марка. Ного нде не було. Біля воріт будівлі стояла машина, на її передньому склі виділилася перемітка директора ярмарку. В машині нікого не було видно. Біля виходу з павільйону з'явився містер Сміт, обережно несучи портрет. Він підійшов до машини, відчинив задні дверця, і звідти назустріч винурнули дві дитячі руки. Коли машина рушила, в задньому склі з'явилась голова хлопчика, якого я бачив не раз у метушні павільйону. Він біз виставки найдорогоцінніший подарунок.

Л. ПОНОМАРЬОВ,
кор. ТАРС.
Канберра.

НА ЯКИХ би підприємствах і будовах, в установах і сільськогосподарських кооперативах НДР ви не побували, всюди побачите молодь. Ще ніколи в Німеччині молоде покоління не відігравало такої важливої і активної ролі, яку воно відіграє зараз. Виступаючи на святкуванні 20-ї річниці НДР, перший секретар ЦК

У своєму рапорті партії і народові Спілка ВММ відмічає: за півтора року, які передували 20-річчю НДР, більше 57 тисяч юнаків і дівчат стали членами

ВІРНИЙ ПОМІЧНИК

СЕПН, голова Державної ради республіки В. Ульбрихт підкреслив, що члени Спілки вільної німецької молоді, будучи вірними помічниками партії робітничого класу, беруть активну участь у революційних перетвореннях, які привели до перемоги соціалізму над капіталом на сході Німеччини.

краси, а також у молодіжних бригадах трудяться 477 тисяч юнаків і дівчат. При підведенні підсумків змагання молоді на честь 20-річчя республіки почесний Червоний прапор ЦК СЕПН з портретом Маркса, Енгельса і Леніна на його подоланні був урочисто вручений організації Спілки ВММ округу Галле.

Юнаки і дівчата, першої в історії Німеччини держави робітників і селян, гаряче відгукнулись на заклик партії гідно, новими успіхами зустріти 100-річчя з дня народження В. І. Леніна. На честь цього ювілею вони розгорнули соціалістичне змагання під лозунгом: «Вчитися, працювати і жити по-ленінськи, добиватися нових звершень для нашої республіки».

Є. БАШМАЧНИКОВ.
(ТАРС).

ТВОЯ ГАНЬБА, АМЕРИКО!

[З МАТЕРІАЛІВ ЖУРНАЛУ «ФРАЙЄ ВЕЛЬТ»].

«Виберіть мене! — сказав Річард Ніксон, — і я закінчу війну у В'єтнамі за шість місяців». (13 жовтня 1968 року). Після виступу Ніксона грошові витрати на війну у В'єтнамі зросли на 3 мільярда доларів!

Кількість скинутих на В'єтнамі бомб порівняно з останніми місяцями 1968 року зросла. Кількість операцій американських загонів у Південному В'єтнамі з часу виступу Ніксона зросла від 500 (кінець 1968 року) до 1090 (лютий 1969 року). В березні 1969 року американські солдати вбили 1500 жителів села Баланган в провінції Кванг Нгай.

В селі Бін Ан (провінція Він Дін) було замучено 288 чоловік, з них — 137 жінок і 76 дітей. Шістнадцятого березня 1968 року воїни 3-ї бригади 82-го полку в селі Сонгмі (провінція Кванг Нгай) вбили 502 мирних жителів, з них — 170 дітей.

В жовтні 1969 року американські солдати лише за один тиждень зрівняли з землею тринадцять південно-в'єтнамських сіл.

В дев'ять років Меконг бомбами вбито більше 10 тисяч чоловік, зруйновано 100

тисяч жителів, більше 300 тисяч чоловік залишилися без даху над головою.

З грудня 1958 року Сполучені Штати ведуть хімічну і бактеріологічну війну у В'єтнамі. В 1966 році Сполучені Штати виділили на хімічну війну у В'єтнамі 12,5 мільйона доларів. 1968 рік — 46 мільйонів доларів. На 1969 рік заплановано 70,8 мільйона доларів.

Японський вчений доктор Фозірато Гірано підрахував, що лише за 1964 рік від хімічної і бактеріологічної зброї померло 30 тисяч жінок, підлітків і дітей. В чотирнадцяти дебатах в Білому домі вирішено на цю війну виділити 21,3 мільярда доларів. Це найвища сума за всю військову історію Америки.

Шістсот американських громадян в листах до президента висловлювали свій протест проти війни у В'єтнамі. Вони писали буквально таке: «До того часу поки американські солдати помирають у цій безглуздій війні, ми почуваємо, що не можемо бути лояльними по відношенню до своєї країни».

В останній тиждень листопада в багатьох містах світу громадяни виступили проти війни у В'єтнамі, в Сполучених Штатах прокотилася могутня хвиля протесту проти цієї війни: у Вашингтоні на Пенсільванія-Авеню вийшла велика демонстрація в півмільйона американських громадян. Їх лозунги: «Ніксон — вбивця!», «Кінець війні!».

Що пообіцяв Ніксон під час виборів його президентом тринадцять місяців тому?

Світ цього ніколи не забуде: вбивства і звірства — це були Лідіце і Орадур.

Хто дав наказ есесівським садистам!

Світ це знає.

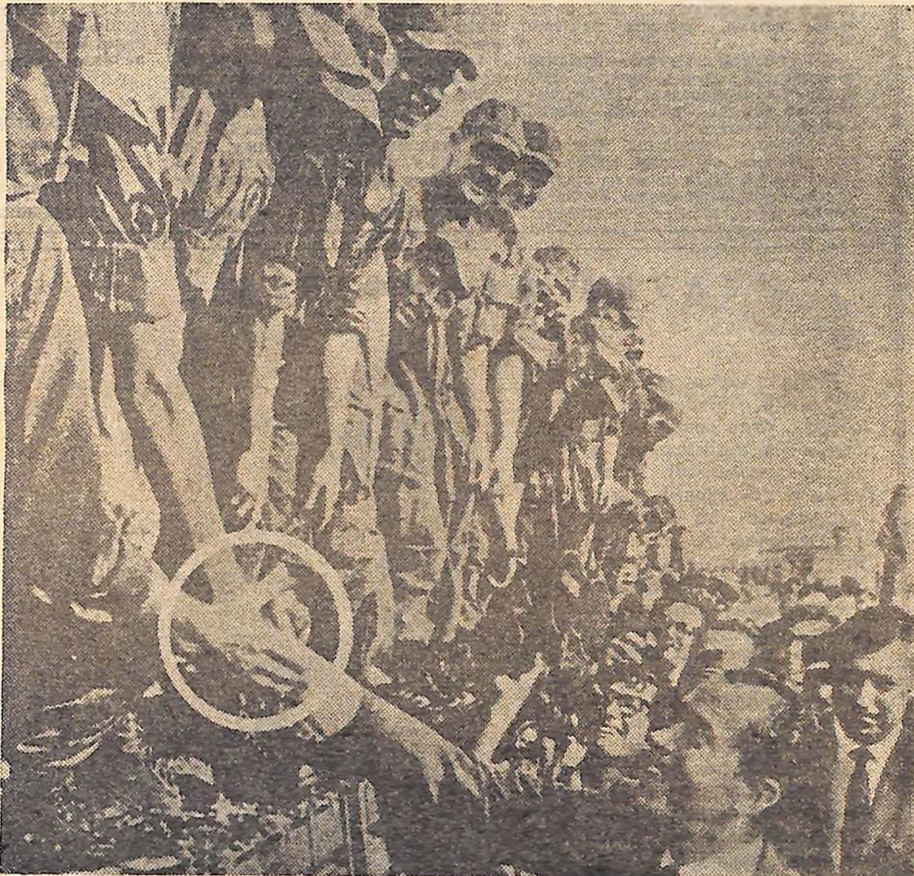
Громадська думка викрила головних винуватців. Американці приєднуються до неї.

Світ цього ніколи не забуде: вбивства і звірства — це сьогодні Сонгмі.

Хто дав їм наказ!

Світ це знає.

Громадська думка викриває головних винуватців. І американці приєднуються до неї. Вони вимагають: руки геть від В'єтнаму!

Рональд ГАЕВЕРЛЕ, американський фоторепортер, сказав про Сонгмі: «Там було двоє дітей — хлопчина і ще один, менший, можливо, чотирьох чи п'яти років. Наш хлопець зі своїм «М-16» вистрілював у них. Старший вискочив наперед, щоб прикрити собою молодшого. Тоді наші солдати зробили ще шість пострілів, поки діти не впали мертвими».

Рональд Лее РІДЕН-ГУР пояснив в «Нью-Йорк Таймс», що наказ знищити всіх жителів села Сонгмі надійшов від офіцерів групи особливого призначення. Ріденгур, нині студент коледжу в Каліфорнії, листом сповістив про це президента 29 березня 1969 року.

Так тисячі президенти руки солдат, що відправлялися у В'єтнамі.

(Фото вгорі)

Ось ці руки вбивають мирних в'єтнамців.

(Фото внизу)

Фото із журналу «Фрайє Вельт»

Міхаель БЕРНГАРТ, американський сержант, який брав участь у трагедії Сонгмі, говорив в інтерв'ю з кореспондентом телебачення: «Жінки, діти і старики були нашими солдатами розстріляні. В селі я бачив сотні смертей. Тіла лежали навколо нас, але акція продовжувалась...» На питання, чи не міг хтось з жителів врятуватися, він відповів: «Деякі жителі не були такими старими, щоб не могли втекти, але наші хлопці...».

ПОКЛИЧ
ТОВАРИША

Слюсар-складальник першого цеху Агрегатного заводу, комсомолец Анатолій Травніський п'ять разів безкорисно при першій потребі давав свою кров, щоб врятувати життя тих, хто попав у біді. І ось на міській конференції докторів Анатолій був нагороджений медаллю III ступеню «Доброї СРСР». Такі ж нагороди отримали і його товариші по роботі комсомольці Микола Касянов, Вячеслав Яшин, Георгій Рибченко, Людмила Загурська.

Серед тих, хто щиро аплодував усім нагородженим, були й люди, яким молоді донори врятували життя.

Н. ЦИБУЛЬСЬКА,
голова міськкому Червоного хреста.

«ПОЇЗД У ЗАВТРАШНІЙ ДЕНЬ» — так назвали свій кіносценарій О. Борщаговський та В. Сутирін, фільм за яким ставить режисер Віллен Азаров. Оператор картини Марк Дятлов.

Нова робота творчої групи «Мосфільму» розповість лише про два дні березня 1918 року, зв'язаних з переїздом Радянського уряду із Петрограда в Москву. В центрі кінорозповіді — образ вождя першої соціалістичної держави Володимира Ілліча Леніна.

Глядачі побачать В. І. Леніна на вулицях Петрограда і Москви, в Смольному і в Кремлі, у вагоні поїзда. А поряд з ним — Я. М. Свердлов, Ф. Е. Держинський, В. Д. Бонч-Бруевич, А. В. Луначарський, Н. К. Крупська, М. І. Подвойський і інших більшовиків-ленінців. Через зустрічі і діалоги дійових осіб творці фільму покажуть багатогранну діяльність Леніна, його мудрість, організаторський геній і разом з тим його людяність.

Роль В. І. Леніна виконує актор Куйбишевського драматичного театру імені О. М. Горького, народний артист РРФСР Микола Засухін. Образ Володимира Ілліча в кіно актор створює вперше, хоч в своєму театрі він створює його в п'єсі «Шосте липня».

У фільмі зняті також Володимир Тасов (Я. М. Свердлов), Євген Євстигнєв (А. В. Луначарський), Георгій Кузиков (В. Д. Бонч-Бруевич), Емма Попова (Н. К. Крупська), Олександр Гай (Ф. Е. Держинський) та інші.

НА ЗНІМКУ: момент зйомки кадру — зустріч В. І. Леніна з російськими генералами.

Фото Р. АЛФІМОВА. АПН.

ПОЇЗД У ЗАВТРА

СПОРТ

«ТРАМПЛІН»
ОНИСИМА ГАХА

ЧИМАЛО майстрів баскетболу з теплою згадують свої перші кроки у великий спорт, зроблені під керівництвом тренера Онисима Аркадійовича Гаха. На тренерську роботу в Кіровоградську дитячу юнацьку спортивну школу № 1 Онисим Аркадійович прийшов вісім років тому, одразу після закінчення факультету фізичного виховання Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна. Завдяки енергії, наполегливості молодого педагога в цій школі підготовлено чимало спортсменів, які тепер є чи не найсильнішими в області.

Перші кроки, звісно, були невпевненими. Та поступово складалася певна система, зростала майстерність.

Комплектування груп — важлива складова частини педагогічного процесу, його першооснова. За рік, навіть, не кажучи вже про місяці, команди не підготуєш.

Практика переконала Онисима Аркадійовича, що підбір майбутніх кандидатів в групи лише на підставі виконання ними певних портянок бажаних наслідків не принесе.

Необхідні тривалі спостереження за процесом фізичного розвитку юних спортсменів.

За роки роботи Онисима Аркадійовича в ДЮСШ № 1 склалася чітка, роками перевірена, система виховання. До секції приймають школярів з третього класу, починаючи з п'ятого класу, учнів-учасників обласної та міської спартакіади школярів. Такий порядок безперервного спортивного виховання і сприяє тому, що секція юних баскетболістів ДЮСШ № 1 стала своєрідним конвейером, з якого кожного року «сходять» здібні розрядники. Досить сказати, що кілька дівчат (Оля Касян, Валя Протас та інші) є членами збірної команди школярів України.

Найкращою підготовкою до відповідальних змагань є не лише сумішні тренування і суворий режим, а й участь у змаганнях меншого масштабу. І цілком вірно робить О. Гах, що влаштовував цілий ряд контрольних і товариських зустрічей з командами інших дитячих спортивних шкіл.

Запорукою успіху є і тісний кон-

такт з батьками спортсменів, вчителями загальноосвітніх шкіл. Батьки відчували, що діти потрапили до рук справжнього фахівця, чуйного старшого товариша, вмілого вихователя, сприяють своїм дітям займатися спортом.

Проходили дні тренерської роботи. Звичайні, рядові, які згодом стали своєрідним трампліном, з якого потрапляють у справжній спорт.

Перша велика перемога була здобута на всесоюзних змаганнях школярів, що проходили в естонському місті Тарту. Поступившись лише команді Москви, вихованці О. Гаха стали срібними призерами першості серед спортсменів своєї вікової групи. У фіналі спартакіади школярів України команда ДЮСШ № 1 зайняла четверте місце.

В. ШИГІН,

інструктор по пропаганді і масово-оздоровчій роботі комітету по фізичній культурі і спорту при облвиконкомі.

З НАШОЇ ПОШТИ
ВУЛИЦІ

Вулиці замріяні,
З тихими хатинами...
Тут колись найвищими
Бігали, ходили ми,
Та чомусь дорослими
Згадувати не хочем ми
Про штани простенькі,
До колін підкочені.
Носим модні галстуки,
Сорочки нейлонові

І міняєм зовнішність
Чотири сезонами.
Стали всі солідними,
В сивах заклопотані,
Вулицями рідними
Гостями проходимо.
А воли, замріяні,
З тихими хатинами,
Всі дитинству нашому
Залишилися вірними!..

Михайло РОДИНЧЕНКО,
с. Кірове.
Долинський район.

НАУКА ДЕЛЬФІНІВ

Люба Фролова, громадський інструктор по спорту, веде секцію плавання на Кіровоградському м'ясокомбінаті. За рік вона підготувала 4 друго-розрядників та 9 третьо-розрядників. А електрик паросилового цеху Василь Майстренко наблизився до виконання норми першого розряду. В змаганнях на першість області ДСТ «Спартак» Василь став чемпіоном в запливі на 100 метрів на спині. Інша вихованка Люби — Людмила Настасієнко була другою в запливі на 100 метрів вільним стилем.

Сама Люба — чемпіонка обласної ради ДСТ «Спартак» на двох дистанціях — 100 метрів брасом та 100 метрів на спині.

На фото: Люба ФРОЛОВА.

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

ХОКЕЇСТИ СРСР — ПЕРЕМОЖЦІ
МОСКОВСЬКОГО ТУРНІРУ

МОСКВА. (ТАРС). Збірна СРСР зайняла перше місце у московському міжнародному хокейному турнірі на приз газети «Известия». Вона єдина не зазнала жодної поразки і лише раз зіграла вничью з командою Канади. В заключному матчі збірна СРСР перемогла команду Швеції — 6:2 (1:0, 4:1, 1:1). Шайби забили: у збірній СРСР — Михайлов (три), Малцев, Кузніков, Гусев; у команді Швеції — Гранхольм, Сведберг.

На другому місці — хокеїсти Канади, на третьому — Чехословаччини. Далі йдуть збірні Швеції, Фінляндії і НДР.

ФУТБОЛ

ДАМАСК. Футбольна команда московського «Спартака», що здійснює поїздку по арабських країнах, прогала туг збірній сирійської армії — 0:3.

(ТАРС).

АНАТОЛІЙ ШВИДКИЙ — учень Кіровоградської школи робітничої молоді № 8. Хлопець він — нірочку: ні на здоров'я не скажиться, ні на інші блага природи. Одна тільки біда — руки часто сверблять! Особливо тоді, коли потрапляє до класу. Ховайте чорнильницю, зошити, книжки, бо все полетить шкереберть. Наче до класу заходить не учень, а вихор якийсь!

— Тільки, агамуйся! — багаторічні товариші. Притихне. А тільки-но учні почнуть конспектувати урок, як раптом — гул кулаком по столу!

Приміщення школи знаходиться на території Кіровоградського цегельного заводу № 2. Вияснили, що там трудиться Толиків татусь Микола Миколайович — майстром зміни.

Учителі і учні не раз зверталися до Швидкого-старшого вгамувати «енергійного» сина. Але той не реагує. А оце нещодавно заявив:

— Все це — наговорі! Знав я такого директора, котрий теж наклепи зводив на мого старшого сина...

Ми розгубилися. А Микола Миколайович продовжував:

— Завтра я зайду до класу... Побачу, як ви там свої уроки викладаєте...

І це до нас, вчителів. Замість того, щоб вірно зреагувати на сигнали, зайнятися вихованням сина, М. Швидкий вирішує раптом інспектувати педагогів!

Стали пояснювати батькові, що він не має права цього робити, що вчителі перевіряють людей, котрі мають певні уповноваження... Та не в цьому суть. Величезнодушний Микола

«НА КОГО
Я СХОЖИЙ?»

ЛИСТ ДО РЕДАКЦІЇ

Миколайович після таких таумачень заспокоївся. Лише промимав у кулак:

— Тоді я взагалі з вами говорити не хочу! А як же сину?

Анатолій другого дня (після бесіди з батьком) замість ручки та зошитів приніс до класу... живу мишу. І це — в повні 17 років.

До батька більше не звертаємося. Хочеться лише згадати про такі факти. В свій час М. Швидкому вчителі радили вчитися у вечірній школі, підвищувати свій теоретичний рівень. Але Микола Миколайович вперто ухилявся від пропозицій. Робітники, дивлячись на свого майстра, теж забрали заяви з школи, залишилися з незакінченою середньою освітою.

От що значить приклад начальника! Знаємо ми і про те, що М. Швидкий несподівано ставився до учительських сигналів школи № 10, де навчався його син Володимир та Анатолій... Нехтує, як бачите, і нашими зауваженнями.

На закінчення хотілося б нам запитати керівників Кіровоградського комбінату будівельних матеріалів: невже у вас всі такі майстри?

З. АДАС,
вчитель Кіровоградської школи
робітничої молоді № 8.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

П'ЯТНИЦЯ, 12 грудня. 10.15 — «Душечка». Телевізійний художній фільм. (Кіровоград). 11.35 — «Шкільний екран». «Українська література для учнів 10 класу». «Драматургія І. Кочерги». (К). 18.00 — Інформаційна програма «День за днем». (Кіровоград). 18.25 — Наші оголошення. (Кіровоград). 18.30 — «В. І. Ленін. Хроніка життя і діяльності». (М). 19.15 — Програма кольорового телебачення. Чемпіонат

СРСР з баскетболу. «Динамо» (М) — «Динамо» (Тбілісі). В ефірі та по закінченні «Естафета новин». (М). 21.15 — «Добрий вечір, хлібороб». (Львів). 22.15 — «Літні пісні Придніпров'я». Виступ заслуженої хорової капели Дніпропетровського палацу залізничників. (Дніпропетровськ). 22.45 — «Митці до ювілею». (К). Телевізії.

СУБОТА, 13 грудня. Перша програма. 9.00 — Гімнастика для всіх. (М). 9.45 — Новини. (М). 10.00 — «Будьте щасливі». (М). 10.30 — Музичний турнір міст. (Архангельськ — Хабаровськ). 11.30 — Телесаманак «Подвиг». (М). 12.00 — Наша афіша. (К). 12.05 — Телесфільм «Майстер Іван Кривонос». (К). 12.35 — «На нашій вулиці свято». (Херсон). 13.00 — Народний університет. (М). 14.30 — Музичний екран школяра. «Грають твої ровесники». (Дні-

пропетровськ). 15.15 — «На ме-ридіанах України». (К). 15.45 — «З глибини піків». До 350-річчя українського театру. (Львів). 16.45 — Новини. (М). 17.00 — Грає Мельников. (К). 17.30 — Міжнародний турнір з руного м'яча. (Толонкі). СРСР — Югославія. (Харків). 18.45 — Телеатлас провідів СРСР. «Чувства дас провід». СРСР — Художня АРСР». (М). 19.15 — Художній фільм «Анна Кареніна». І сесія. (К). 20.45 — «Ленінізм — наша епоха». (М). 21.15 — М. Горький — «Старик». Спектакль Київського драмтеатру ім. І. Франка.

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35,
відділу військово-патріотичного виховання і спор-
ту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського
обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління
по пресі м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.